

Arrest

nr. 341 837 van 25 februari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DIONSO DIYABANZA
Alcyonstraat 95
1082 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 24 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DIONSO DIYABANZA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 28 februari 2025 dient verzoekster een verzoek om internationale bescherming in.

Op 15 juli 2025 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 29 augustus 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Bakongo etnie. U bent geboren op 19 februari 2001 te Luanda, waar u met uw ouders in de gemeente Cazenga woonde, in de wijk Petrangol. In 2022 tot 2023 vervulde u uw middelbare studies in klinische analyse. U probeerde een visum te bekomen om te studeren in Portugal, dit zonder succes. Na uw studies volgde u een vrijwillige stage in een psychiatrisch ziekenhuis. In april 2024 sprak één van uw voormalige mede-studenten, genaamd G.M. u aan om met activisme te beginnen. Samen met nog enkele andere medestudenten vormden jullie een groepje van vijf. Jullie waren misnoegd over de situatie waarin het land zich bevond, wilden jongeren sensibiliseren om hun rechten als studenten op te eisen, en klaagden de omstandigheden in de scholen, de ziekenhuizen en de slechte levensomstandigheden van de bevolking aan. Als onderdeel van uw groepje activisten verzamelde u informatie zoals foto's en video's van de omstandigheden op scholen, gesprekken met mensen over hun situatie en de situatie in ziekenhuizen, met als doel om deze informatie te delen op sociale media. Daarnaast organiseerde u samen met uw groepje één keer een betoging in april 2024, die echter uitdraaide in schermutselingen onder enkele jongeren, waarop de politie kwam en jullie de betoging stopten. Op 11 oktober 2024 kwam een agent van de SIC (Serviço de Investigação Criminal), genaamd J., naar uw huis. Hij stelde u vragen over uw mede-activisten en noemde hun namen. U ontkende alles en de man ging weer weg. Hierna besprak u het voorval met G. en besloten jullie om jullie activistische activiteiten stop te zetten. Op 8 november 2024 werd u voor uw huis gearresteerd door drie agenten van de SIC. U werd gevraagd in een auto in te stappen, geblinddoekt en naar een cel gebracht waar u 2 nachten moest blijven. Tijdens deze detentie, werd u opnieuw dezelfde vragen gesteld in verband met uw groep activisten. Na twee nachten brachten twee leden van de SIC u op 10 november 2024 naar het huis van uw tante R.M., die uw vrijlating had bewerkstelligd. U werd echter ingelicht dat u vanaf dat moment werd opgespoord en vervolgd wegens een beschuldiging van burgerlijke en publiekelijke ongehoorzaamheid. Uw tante besloot dat u beter het land kon verlaten en regelde alles voor uw reis. Uw tante R. regelde uw paspoort en een Belgisch visum en op 26 februari 2025 vertrok u onder begeleiding van uw tante's vriendin mevrouw M. naar België. U kwam aan op 27 februari 2025 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 28 februari 2025. Ter staving van uw verzoek legde u een kopie neer van uw Angolese identiteitskaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS stelt vast dat u uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk hebt gemaakt.

U verklaarde niet naar Angola te kunnen terugkeren omdat u vreest vervolgd te worden door de Angolese autoriteiten, in het bijzonder de agenten van de SIC, omwille van uw activisme (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna NPO) p. 26).

Het door u beweerde activisme en daaruit volgende problemen zijn echter niet geloofwaardig en dit omwille van onderstaande redenen:

1. Uw verklaringen omtrent uw beweerdelijke activisme kunnen niet overtuigen. Ze zijn immers vaag, niet gedetailleerd, niet doorleefd en getuigen niet van een oprecht en actief activisme van een dermate aard dat u in een negatief daglicht zou komen van de autoriteiten.

1.a. Uw verklaringen over hoe u betrokken bent geraakt en bent begonnen met activisme zijn ontzettend vaag, niet-gedetailleerd en niet doorleefd (NPO p. 15-16). Ondanks herhaaldelijke vragen van de protection officer om de start van uw activisme meer in detail uit te leggen, komt u niet verder dan enkele vage en oppervlakkige verklaringen dat u in april 2024 werd geronseld door een ex-medestudent genaamd G. die een groep van activisten wou oprichten om studenten te sensibiliseren (NPO p.15-16). U verklaarde dat u een beetje ongerust was toen G. u de eerste keer contacteerde om met het activisme te beginnen, maar nadat ze u uitlegde wat het zou inhouden, hebt u haar aanbod aanvaard. U echter gevraagd om concreet uit te leggen wat G. aan u vertelde dat u geruststelde, blijft u steeds hangen in vage, niet overtuigende verklaringen zoals dat "het niet zeer ernstig of serieus was" en "ik probeer dat te doen omdat het heel slecht gaat met ons land"(NPO p.18). U gevraagd wat G. u had verteld wat het activisme, concreet zou inhouden, verklaart u weerom vaagweg dat ze zei dat jullie "iets" zouden organiseren. U gevraagd om dit verder toe te lichten, antwoordt u naast de vraag dat "het was om het land te verbeteren" (NPO p. 18). Nergens uit uw verklaringen blijkt een oprechte interesse of een oprechte doordachte en bewuste keuze om met activisme te beginnen in de Angolese context.

1.b. U beweerde dat uw groep van activisten bestond uit vijf personen die allen door G. gecontacteerd waren en dat jullie wekelijks samenkwamen (NPO p. 16,20). Over uw groep van activisten zelf blijkt u eveneens onwetend. U gevraagd hoe uw groep van activisten precies ineens zat, of er ooit nieuwe mensen bijkwamen, verklaarde u dat jullie met vijf personen zijn begonnen, maar dat G. nieuwe personen aanwierf waardoor jullie uiteindelijk in totaal met een twaalfstal personen waren (NPO p. 19). Ondanks uw bewering dat u wekelijks

samenkwam met uw groep, kent u behalve de vijf oorspronkelijke activisten niet de namen van de personen die er later bijkwamen. Het feit dat u niet eens alle namen kent van de personen in uw groep ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

1.c. U gevraagd om in detail uit te leggen wat jullie onderling met uw groep allemaal bespraken en wat jullie concreet als activisten wilden doen, blijft u weerom hangen in vage verklaringen en algemene uitspraken. U gevraagd wat jullie deden tijdens deze bijeenkomsten, verklaarde u vaagweg dat jullie jullie mening gaven over ideeën, of het juist of niet juist was en het "proces lanceerden" (NPO p. 20). U gevraagd om uit te leggen wat u daarmee bedoelt, verklaart u opnieuw in uiterst vage en nietszeggende termen: "als er een idee was, en er werd gevraagd de manier waarop we het zouden doen, of het resultaat zou opleveren of niet, en als we een mening hadden was het om te kijken of die mening het land kon helpen" (NPO p.20). U verklaarde dat jullie als activisten over bijna alles spraken en dat jullie iets wilden doen om de situatie in het land te verbeteren (NPO p. 16). U gevraagd wat jullie concreet allemaal hebben besproken om de situatie te verbeteren, verklaarde u kort dat jullie een protest wilden organiseren en betogingen wilden doen. U gevraagd of jullie nog andere zaken bespraken, kan u geen verdere details of voorbeelden geven, maar verklaart u slechts dat dit het enige was (NPO p. 16). U gevraagd naar de taakverdeling binnen uw groep van activisten, verklaarde u dat G. de groep had opgericht, dat Mi. en Jo. iets van informatica kenden en pamfletten maakten. U voegde er nog vaagweg en op non-descriptieve wijze aan toe "ze verzamelden de informatie en gaven het aan de personen" (NPO p. 19). U door de protection officer gevraagd om dit laatste toe te lichten, blijft u hangen in vage, niet gedetailleerde bewoordingen: "er waren veel personen die niet meededen aan manifestaties, en dus we maakten pamfletten en we gingen die afgeven" (NPO p. 19). Dergelijke vage, niet doorleefde omschrijvingen van jullie besprekingen en activisme activiteiten getuigen niet van een oprecht en begaan activisme dat u werkelijk hebt beleefd en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

1.d. Wat betreft de betogingen die uw groep wilde organiseren, blijkt dat jullie slechts éénmaal een betoging organiseerden, namelijk in april 2024 (NPO p.18). Dit was ook de enige activiteit van uw groep. Over deze manifestatie, de organisatie ervan, de deelnemers, het verloop, en uw persoonlijke rol hierin zijn uw verklaringen wederom uiterst vaag en oppervlakkig. U gevraagd om meer te vertellen over deze ene en enige betoging die jullie hebben georganiseerd, verklaarde u op vage en niet-gesubstantieerde wijze "we hebben enkele personen geronseld". U gevraagd om nog wat meer te vertellen, blijft u nog steeds hangen in vage en niet doorleefde verklaringen dat u enkele personen had geronseld, een manifestatie hebt gedaan, dat er een beetje herrie ontstaan is, dat jullie met de mensen gesproken hebben en vragen hebben gesteld over hun levensomstandigheden (NPO p. 17). U verklaarde dat de manifestatie in april 2024 plaatsvond, maar kende niet meer de exacte dag. U gevraagd met hoeveel deelnemers jullie waren, kon u dit evenmin toelichten. U gevraagd wat jullie precies zeiden in de manifestatie en tegen de mensen verklaarde u weerom in vage en oppervlakkige bewoordingen: "we informeerden over de situatie waarin het land vertoefde, het slechte beheer van de scholen, het slechte beheer van de hospitalen en het slechte beheer van de levensomstandigheden van de bevolking." (NPO p. 18). Over uw eigen rol in deze manifestatie slaagt u er evenmin in om hierover concrete en gedetailleerde verklaringen af te leggen, u verklaart slechts vaagweg "we legden het allemaal uit aan de personen, de manier waarop het land, de toestand waarin het land vertoefde, we legden het allemaal uit" (NPO p. 20). Over hoe de manifestatie precies is afgelopen bent u eveneens vaag, u verklaarde dat er politie is toegekomen omdat er mensen aan het vechten waren. U gevraagd wie aan het vechten was, verklaarde u dat het enkele van de jongeren waren die jullie hadden gerekruteerd. U kent echter geen enkele van hun namen (NPO p. 21). De politie zou gekomen zijn, traangas hebben gegooid, waarop jullie de manifestatie hebben gestopt en zijn gevlucht (NPO p. 21). Indien u werkelijk als activist betrokken was in een manifestatie die de eerste en enige actie was van uw groep en die zelfs noodgedwongen werd stopgezet door optreden van de politie, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u – als deel van de organiserende groep - hierover meer details kan vertellen en met enige doorleefdheid. Met uw vage en oppervlakkige beschrijving van deze manifestatie geeft u echter geen blijk van een werkelijk beleefde ervaring, hetgeen de geloofwaardigheid van uw activisme verder onderuithaalt.

2. Los van uw vage verklaringen die de geloofwaardigheid van uw activisme reeds ernstig ondermijnt, blijkt uit uw verklaringen verder dat **de aard en zichtbaarheid van uw beweerdelijke activiteiten als activist bovendien dermate beperkt was dat niet kan worden ingezien waarom u überhaupt als een bedreiging zou worden beschouwd door de Angolese autoriteiten, laat staan dat u meermaals persoonlijk vervolgd zou geweest zijn door de agenten van de SIC.**

2.a. Over uw eigen rol als activist, verklaarde u initieel dat u video's en foto's op het internet plaatste zoals een journalist samen met uw vriend B.A.. Jullie zouden informatie verzamelen en filmen en dingen samen steken en bewerken (NPO p.14). U door de protection officer gevraagd op welke platforms jullie deze informatie en video's verspreidden, minimaliseert u meteen uw eerdere verklaringen en verklaart u dat u nog niets gepost had, maar het wel van plan was om dit te doen. Jullie zouden een account maken op sociale media als Facebook en YouTube en daar informatie delen (NPO p. 15). U verder tijdens het interview nogmaals gevraagd wat uw concrete rol als activist inhield, verklaarde u dat u zich aan het gereedmaken was om video's te verspreiden op sociale netwerken. Hiervoor zou u naar de scholen gaan om te filmen en kinderen te bevragen, ook ging u naar de wijken en hospitalen om daar informatie te vragen. Behalve het maken van deze video's had u geen andere rol als activist, aldus uw verklaringen (NPO p. 19-20). Echter

voor de DVZ verklaarde u nog wel dat u beelden plaatste op sociale media (vragenlijst CGVS, vraag 3) en dat u er door J. van SIC op werd gewezen dat er op sociale media een profiel was met activistische foto's en video's (vragenlijst CGVS, vraag 5) terwijl u op het Commissariaat aangeeft nog geen informatie te hebben verspreid via sociale media.

2.b. Uit uw verklaringen blijkt dat u nooit enige activistische informatie of video hebt gepubliceerd. U zou hier immers niet de tijd voor hebben gehad (NPO p.19). Het komt niet geloofwaardig noch aannemelijk over, indien u werkelijk van april tot november 2024 werkzaam was als activist en videobeelden en informatie verzamelde, dat u niet de tijd zou hebben gehad deze te publiceren op het internet of op sociale media. Immers zijn deze media zo ontworpen dat eender wie, gemakkelijk, zonder al te veel doorgedreven technologische kennis, informatie snel kan delen, zelfs in real time. De vaststelling dat u niets hebt gepubliceerd en uw bewering dat u "niet de tijd" had om informatie te publiceren op sociale media ondermijnt dan ook manifest de geloofwaardigheid van uw activisme.

2.c. Verder getuigt het feit dat uw groep slechts één enkele protestactie op poten zou hebben gezet van een weinig ernstig of begaan activisme. Uw groep van activisten is opgestart in april 2024 en organiseerde diezelfde maand zogenaamd haar eerste en enige betoging. Volgens uw verklaringen was dit de enige activiteit van uw groep (NPO p. 17,19). Zoals hierboven reeds werd opgemerkt zijn uw verklaringen over deze manifestatie zodanig vaag dat er geenszins geloof kan worden gehecht dat u überhaupt hebt deelgenomen aan deze manifestatie.

2.d. U beweerde dat u op 11 oktober 2024 werd gecontacteerd door een zekere meneer J. van de SIC, de Angolese Criminele Opsporingsdienst. J. zou u vragen hebben gesteld over uw groep mede-activisten en jullie activiteiten, maar u hebt alles ontkend, waarop agent J. weer is weggegaan. Na dit bezoek zou u dit besproken hebben met G., waarop jullie besloten om al jullie activisme activiteiten onmiddellijk te stoppen. Vanaf dat moment tot uw aankomst in België hebben jullie geen enkele activiteit meer georganiseerd. Op heden bestaat uw groep zelfs niet meer (NPO p. 19, 20-24). Het CGVS ziet dan ook niet in waarom de Angolese autoriteiten überhaupt tijd en energie zouden steken in de vervolging van een activist die niet meer actief is, nooit enige publicaties heeft gedaan, amper enige activiteiten heeft georganiseerd, en lid was van een groep activisten die zelfs niet meer bestaat.

2.e. Behalve uw activiteiten binnen uw groep, was u verder nooit politiek actief. Evenmin hebt u ooit samengewerkt of was u ooit betrokken bij andere activistische groepen of organisaties (NPO p. 20).

2.f. U verklaarde dat u werd ondervraagd door de agent van de SIC en alles ontkende omdat de activiteiten die u uitvoerde illegaal waren (NPO p.22). **U echter gevraagd om uit te leggen wat er precies illegaal was aan de activiteiten die jullie deden, slaagt u er niet in om dit in concreto uit te leggen.** U verklaart slechts dat de groep activisten die jullie hadden opgericht "illegaal" was. U gevraagd wat er illegaal aan was, kon u dit niet op geloofwaardige wijze toelichten. U verklaarde slechts vaagweg "onze groep was niet gekend, niet publiek, die was illegaal, we mochten niet zomaar in het openbaar verschijnen." (NPO p. 23).

2.g. Hoewel u beweerde dat uw rol als activist erin bestond informatie te verzamelen om de slechte situatie in Angola aan de kaak te stellen, legde u geen enkel document voor ter staving van uw activisme. Indien u werkelijk als een soort journalist aan activisme zou hebben gedaan, kan verwacht worden dat u dit kan staven met de nodige documentatie (NPO p. 26). De vaststelling dat u daarentegen geen begin van bewijs van uw activiteiten en activisme neerlegt, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw relaas.

Met uw verklaringen over uw groep activisten en jullie activiteiten maakt u niet aannemelijk dat u werkelijk een oprecht activisme beoefende waarmee u in een negatief daglicht zou komen van de Angolese autoriteiten. Uw beweerdelijke activisme bestond geenszins uit grootschalige of high-profile acties en ook persoonlijk had u – behalve een éénmalige verklaarde deelname aan een weinig geloofwaardige manifestatie - geen enkele zichtbare activiteiten. Het CGVS ziet dan ook niet in om welke reden de autoriteiten u actief zouden vervolgen.

3. U verklaarde Angola op legale wijze te hebben verlaten met het vliegtuig, gebruik makend van uw eigen paspoort, met uw eigen identiteitsgegevens en foto en een Belgisch visum (NPO p. 6).

3.a. U legt geen begin van bewijs neer omtrent uw reisweg en de daarvoor gebruikte documenten, dit terwijl u volgens uw verklaringen bent gereisd met uw eigen paspoort en met een visum voor België (NPO p. 6). U verklaarde dat de vriendin van uw tante, genaamd Mevrouw M., uw documenten bij aankomst in België bijhield. Ondanks dat deze vrouw een vriendin is van uw tante, die bovendien nog in Brussel verblijft, hebt u geen enkele moeite gedaan om uw documenten terug te vragen (NPO p.6-7). Dit getuigt niet alleen van een gebrek aan medewerking, het ontbreken van enig begin van bewijs vormt ook een negatieve indicatie voor uw geloofwaardigheid.

3.b. Over het Belgisch visum dat u volgens uw verklaringen gebruikte om te reizen, blijkt u bovendien ontzettend onwetend en zijn uw verklaringen niet geloofwaardig. U verklaarde dat uw tante en mevrouw M. alles hebben geregeld voor uw reis en dat u zelf niets hoefde te doen. Welk visum precies werd aangevraagd, hoelang dit visum geldig was, welke stappen nodig waren om het visum te verkrijgen, u weet het allemaal niet (NPO p. 7-9). Gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, is het bovendien niet geloofwaardig dat u zelf geen enkele stap diende te ondernemen om dit visum te bekomen. Voor de visumaanvraag is het immers vereist dat men persoonlijk het visumformulier invult en ondertekent, vervolgens in eigen persoon op afspraak komt in het visumkantoor, waar bovendien biometrische gegevens

zoals vingerafdrukken worden geregistreerd. Uw verklaring dat alles voor u werd geregeld terwijl u zich schuilhield bij uw tante, zonder zelf ook maar iets te moeten doen, staat dus in compleet contrast met de vereiste voorwaarden om een visum aan te vragen en wekt verder de indruk dat u niet oprecht bent over de werkelijke omstandigheden van uw vertrek uit Angola.

3.c. Indien u werkelijk ongeoorloofd was vrijgekomen uit detentie en actief opgespoord en vervolgd werd door de Angolese autoriteiten omwille van uw activisme is het niet geloofwaardig dat u met uw eigen documenten zou reizen via de luchthaven van Luanda. **Het feit dat u enerzijds deze reis riskeerde met uw eigen paspoort, met uw naam en foto, toont aan dat de door u aangehaalde vrees ten aanzien van de autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt.** Anderzijds is het niet geloofwaardig dat de autoriteiten die u actief zouden vervolgen, u een paspoort zouden toekennen en zouden toelaten om het land te verlaten.

Gelet op wat voorafgaat hebt u uw activisme in Angola of via sociale media niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de door u beweerde vervolging die hieruit zou zijn voortgevloeid door de Angolese autoriteiten in het algemeen of door de SIC in het bijzonder.

U legde enkel een kopie van uw Angolese identiteitskaart neer, dit document bevat louter enkele identiteitsgegevens die hierboven niet ter discussie staan.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 17 juli 2025. In de opmerkingen die u schriftelijk per email hebt overgemaakt op 29 juli 2025 maakt u louter een post-factum correctie van de luchthaven van waaruit u bent gevlogen in Luanda, naast enkele taalcorrecties. Uw opmerkingen kunnen dan ook niets wijzigen aan bovenstaande beoordeling.

In conclusie, er kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.3. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift het internetartikel "*Angola: après deux jours de violentes manifestations, un retour au calme progressif*" van Euronews van 30 juli 2025 (stuk 2).

3. De aanvullende nota

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ontvangt vanwege verzoekster een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waaraan zij de overlijdensakte van haar vader toevoegt.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.*

Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen

waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. Verzoekster verklaart de Angolese autoriteiten te vrezen omwille van haar lidmaatschap van een groep studenten die de levensomstandigheden in Angola tracht aan te klagen. Voor de samenvatting van verzoeksters vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoekster niet wordt betwist.

7.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoeksters vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

"U verklaarde niet naar Angola te kunnen terugkeren omdat u vreest vervolgd te worden door de Angolese autoriteiten, in het bijzonder de agenten van de SIC, omwille van uw activisme (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna NPO) p. 26).

Het door u beweerde activisme en daaruit volgende problemen zijn echter niet geloofwaardig en dit omwille van onderstaande redenen:

1. Uw verklaringen omtrent uw beweerdelijke activisme kunnen niet overtuigen. Ze zijn immers vaag, niet gedetailleerd, niet doorleefd en getuigen niet van een oprecht en actief activisme van een dermate aard dat u in een negatief daglicht zou komen van de autoriteiten.

1.a. Uw verklaringen over hoe u betrokken bent geraakt en bent begonnen met activisme zijn ontzettend vaag, niet-gedetailleerd en niet doorleefd (NPO p. 15-16). *Ondanks herhaaldelijke vragen van de protection officer om de start van uw activisme meer in detail uit te leggen, komt u niet verder dan enkele vage en oppervlakkige verklaringen dat u in april 2024 werd geronseld door een ex-medestudent genaamd G. die een groep van activisten wou oprichten om studenten te sensibiliseren (NPO p.15-16). U verklaarde dat u een beetje ongerust was toen G. u de eerste keer contacteerde om met het activisme te beginnen, maar nadat ze u uitlegde wat het zou inhouden, hebt u haar aanbod aanvaard. U echter gevraagd om concreet uit te leggen wat G. aan u vertelde dat u geruststelde, blijft u steeds hangen in vage, niet overtuigende verklaringen zoals dat "het niet zeer ernstig of serieus was" en "ik probeer dat te doen omdat*

het heel slecht gaat met ons land”(NPO p.18). U gevraagd wat G. u had verteld wat het activisme, concreet zou inhouden, verklaart u weerom vaagweg dat ze zei dat jullie “iets” zouden organiseren. U gevraagd om dit verder toe te lichten, antwoordt u naast de vraag dat “het was om het land te verbeteren” (NPO p. 18). Nergens uit uw verklaringen blijkt een oprechte interesse of een oprechte doordachte en bewuste keuze om met activisme te beginnen in de Angolese context.

1.b. U beweerde dat uw groep van activisten bestond uit vijf personen die allen door G. gecontacteerd waren en dat jullie wekelijks samenkwamen (NPO p. 16,20). **Over uw groep van activisten zelf blijkt u eveneens onwetend.** U gevraagd hoe uw groep van activisten precies ineens zat, of er ooit nieuwe mensen bijkwamen, verklaarde u dat jullie met vijf personen zijn begonnen, maar dat G. nieuwe personen aanwierf waardoor jullie uiteindelijk in totaal met een twaalfal personen waren (NPO p. 19). Ondanks uw bewering dat u wekelijks samenkwam met uw groep, kent u behalve de vijf oorspronkelijke activisten niet de namen van de personen die er later bijkwamen. Het feit dat u niet eens alle namen kent van de personen in uw groep ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

1.c. U gevraagd om in detail uit te leggen wat jullie onderling met uw groep allemaal besproken en wat jullie concreet als activisten wilden doen, blijft u weerom hangen in vage verklaringen en algemene uitspraken. U gevraagd wat jullie deden tijdens deze bijeenkomsten, verklaarde u vaagweg dat jullie jullie mening gaven over ideeën, of het juist of niet juist was en het “proces lanceerden” (NPO p. 20). U gevraagd om uit te leggen wat u daarmee bedoelt, verklaart u opnieuw in uiterst vage en nietszeggende termen: “als er een idee was, en er werd gevraagd de manier waarop we het zouden doen, of het resultaat zou opleveren of niet, en als we een mening hadden was het om te kijken of die mening het land kon helpen” (NPO p.20). U verklaarde dat jullie als activisten over bijna alles spraken en dat jullie iets wilden doen om de situatie in het land te verbeteren (NPO p. 16). U gevraagd wat jullie concreet allemaal hebben besproken om de situatie te verbeteren, verklaarde u kort dat jullie een protest wilden organiseren en betogingen wilden doen. U gevraagd of jullie nog andere zaken besproken, kan u geen verdere details of voorbeelden geven, maar verklaart u slechts dat dit het enige was (NPO p. 16). U gevraagd naar de taakverdeling binnen uw groep van activisten, verklaarde u dat G. de groep had opgericht, dat Mi. en Jo. iets van informatica kenden en pamfletten maakten. U voegde er nog vaagweg en op non-descriptieve wijze aan toe “ze verzamelden de informatie en gaven het aan de personen” (NPO p. 19). U door de protection officer gevraagd om dit laatste toe te lichten, blijft u hangen in vage, niet gedetailleerde bewoordingen: “er waren veel personen die niet meededen aan manifestaties, en dus we maakten pamfletten en we gingen die afgeven” (NPO p. 19). Dergelijke vage, niet doorleefde omschrijvingen van jullie besprekingen en activisme activiteiten getuigen niet van een oprecht en begaan activisme dat u werkelijk hebt beleefd en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

1.d. Wat betreft de betogingen die uw groep wilde organiseren, blijkt dat jullie slechts éénmaal een betoging organiseerden, namelijk in april 2024 (NPO p.18). Dit was ook de enige activiteit van uw groep. **Over deze manifestatie, de organisatie ervan, de deelnemers, het verloop, en uw persoonlijke rol hierin zijn uw verklaringen wederom uiterst vaag en oppervlakkig.** U gevraagd om meer te vertellen over deze ene en enige betoging die jullie hebben georganiseerd, verklaarde u op vage en niet-gesubstantieerde wijze “we hebben enkele personen geronseld”. U gevraagd om nog wat meer te vertellen, blijft u nog steeds hangen in vage en niet doorleefde verklaringen dat u enkele personen had geronseld, een manifestatie hebt gedaan, dat er een beetje herrie ontstaan is, dat jullie met de mensen gesproken hebben en vragen hebben gesteld over hun levensomstandigheden (NPO p. 17). U verklaarde dat de manifestatie in april 2024 plaatsvond, maar kende niet meer de exacte dag. U gevraagd met hoeveel deelnemers jullie waren, kon u dit evenmin toelichten. U gevraagd wat jullie precies zeiden in de manifestatie en tegen de mensen verklaarde u weerom in vage en oppervlakkige bewoordingen: “we informeerden over de situatie waarin het land vertoefde, het slechte beheer van de scholen, het slechte beheer van de hospitalen en het slechte beheer van de levensomstandigheden van de bevolking.” (NPO p. 18). Over uw eigen rol in deze manifestatie slaagt u er evenmin in om hierover concrete en gedetailleerde verklaringen af te leggen, u verklaart slechts vaagweg “we legden het allemaal uit aan de personen, de manier waarop het land, de toestand waarin het land vertoefde, we legden het allemaal uit” (NPO p. 20). Over hoe de manifestatie precies is afgelopen bent u eveneens vaag, u verklaarde dat er politie is toegekomen omdat er mensen aan het vechten waren. U gevraagd wie aan het vechten was, verklaarde u dat het enkele van de jongeren waren die jullie hadden gerekruteerd. U kent echter geen enkele van hun namen (NPO p. 21). De politie zou gekomen zijn, traangas hebben gegooid, waarop jullie de manifestatie hebben gestopt en zijn gevlucht (NPO p. 21). Indien u werkelijk als activist betrokken was in een manifestatie die de eerste en enige actie was van uw groep en die zelfs noodgedwongen werd stopgezet door optreden van de politie, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u – als deel van de organiserende groep - hierover meer details kan vertellen en met enige doorleefdheid. Met uw vage en oppervlakkige beschrijving van deze manifestatie geeft u echter geen blijk van een werkelijk beleefde ervaring, hetgeen de geloofwaardigheid van uw activisme verder onderuithaalt.

2. Los van uw vage verklaringen die de geloofwaardigheid van uw activisme reeds ernstig ondermijnt, blijkt uit uw verklaringen verder dat **de aard en zichtbaarheid van uw beweerdelijke activiteiten als activist bovendien dermate beperkt was dat niet kan worden ingezien waarom u überhaupt als een bedreiging zou worden beschouwd door de Angolese autoriteiten, laat staan dat u meermaals persoonlijk vervolgd zou geweest zijn door de agenten van de SIC.**

2.a. Over uw eigen rol als activist, verklaarde u initieel dat u video's en foto's op het internet plaatste zoals een journalist samen met uw vriend B.A.. Jullie zouden informatie verzamelen en filmen en dingen samen steken en bewerken (NPO p.14). U door de protection officer gevraagd op welke platforms jullie deze informatie en video's verspreidden, minimaliseert u meteen uw eerdere verklaringen en verklaart u dat u nog niets gepost had, maar het wel van plan was om dit te doen. Jullie zouden een account maken op sociale media als Facebook en YouTube en daar informatie delen (NPO p. 15). U verder tijdens het interview nogmaals gevraagd wat uw concrete rol als activist inhield, verklaarde u dat u zich aan het gereedmaken was om video's te verspreiden op sociale netwerken. Hiervoor zou u naar de scholen gaan om te filmen en kinderen te bevragen, ook ging u naar de wijken en hospitalen om daar informatie te vragen. Behalve het maken van deze video's had u geen andere rol als activist, aldus uw verklaringen (NPO p. 19-20). Echter voor de DVZ verklaarde u nog wel dat u beelden plaatste op sociale media (vragenlijst CGVS, vraag 3) en dat u er door J. van SIC op werd gewezen dat er op sociale media een profiel was met activistische foto's en video's (vragenlijst CGVS, vraag 5) terwijl u op het Commissariaat aangeeft nog geen informatie te hebben verspreid via sociale media.

2.b. Uit uw verklaringen blijkt dat u nooit enige activistische informatie of video hebt gepubliceerd. U zou hier immers niet de tijd voor hebben gehad (NPO p.19). Het komt niet geloofwaardig noch aannemelijk over, indien u werkelijk van april tot november 2024 werkzaam was als activist en videobeelden en informatie verzamelde, dat u niet de tijd zou hebben gehad deze te publiceren op het internet of op sociale media. Immers zijn deze media zo ontworpen dat eender wie, gemakkelijk, zonder al te veel doorgedreven technologische kennis, informatie snel kan delen, zelfs in real time. De vaststelling dat u niets hebt gepubliceerd en uw bewering dat u "niet de tijd" had om informatie te publiceren op sociale media ondermijnt dan ook manifest de geloofwaardigheid van uw activisme.

2.c. Verder getuigt het feit dat uw groep slechts één enkele protestactie op poten zou hebben gezet van een weinig ernstig of begaan activisme. Uw groep van activisten is opgestart in april 2024 en organiseerde diezelfde maand zogenaamd haar eerste en enige betoging. Volgens uw verklaringen was dit de enige activiteit van uw groep (NPO p. 17,19). Zoals hierboven reeds werd opgemerkt zijn uw verklaringen over deze manifestatie zodanig vaag dat er geenszins geloof kan worden gehecht dat u überhaupt hebt deelgenomen aan deze manifestatie.

2.d. U beweerde dat u op 11 oktober 2024 werd gecontacteerd door een zekere meneer J. van de SIC, de Angolese Criminele Opsporingsdienst. J. zou u vragen hebben gesteld over uw groep mede-activisten en jullie activiteiten, maar u hebt alles ontkend, waarop agent J. weer is weggegaan. Na dit bezoek zou u dit besproken hebben met G., waarop jullie besloten om al jullie activisme activiteiten onmiddellijk te stoppen. **Vanaf dat moment tot uw aankomst in België hebben jullie geen enkele activiteit meer georganiseerd. Op heden bestaat uw groep zelfs niet meer** (NPO p. 19, 20-24). Het CGVS ziet dan ook niet in waarom de Angolese autoriteiten überhaupt tijd en energie zouden steken in de vervolging van een activist die niet meer actief is, nooit enige publicaties heeft gedaan, amper enige activiteiten heeft georganiseerd, en lid was van een groep activisten die zelfs niet meer bestaat.

2.e. Behalve uw activiteiten binnen uw groep, was u verder **nooit politiek actief**. Evenmin hebt u ooit samengewerkt of was u ooit betrokken bij andere activistische groepen of organisaties (NPO p. 20).

2.f. U verklaarde dat u werd ondervraagd door de agent van de SIC en alles ontkende omdat de activiteiten die u uitvoerde illegaal waren (NPO p.22). **U echter gevraagd om uit te leggen wat er precies illegaal was aan de activiteiten die jullie deden, slaagt u er niet in om dit in concreto uit te leggen.** U verklaart slechts dat de groep activisten die jullie hadden opgericht "illegaal" was. U gevraagd wat er illegaal aan was, kon u dit niet op geloofwaardige wijze toelichten. U verklaarde slechts vaagweg "onze groep was niet gekend, niet publiek, die was illegaal, we mochten niet zomaar in het openbaar verschijnen." (NPO p. 23).

2.g. Hoewel u beweerde dat uw rol als activist erin bestond informatie te verzamelen om de slechte situatie in Angola aan de kaak te stellen, legde u **geen enkel document** voor ter staving van uw activisme. Indien u werkelijk als een soort journalist aan activisme zou hebben gedaan, kan verwacht worden dat u dit kan staven met de nodige documentatie (NPO p. 26). De vaststelling dat u daarentegen geen begin van bewijs van uw activiteiten en activisme neerlegt, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw relaas.

Met uw verklaringen over uw groep activisten en jullie activiteiten maakt u niet aannemelijk dat u werkelijk een oprecht activisme beoefende waarmee u in een negatief daglicht zou komen van de Angolese autoriteiten. Uw beweerdelijke activisme bestond geenszins uit grootschalige of high-profile acties en ook persoonlijk had u – behalve een éénmalige verklaarde deelname aan een weinig geloofwaardige manifestatie - geen enkele zichtbare activiteiten. Het CGVS ziet dan ook niet in om welke reden de autoriteiten u actief zouden vervolgen.

3. U verklaarde Angola op legale wijze te hebben verlaten met het vliegtuig, gebruik makend van uw eigen paspoort, met uw eigen identiteitsgegevens en foto en een Belgisch visum (NPO p. 6).

3.a. U legt **geen begin van bewijs** neer omtrent uw reisweg en de daarvoor gebruikte documenten, dit terwijl u volgens uw verklaringen bent gereisd met uw eigen paspoort en met een visum voor België (NPO p. 6). U verklaarde dat de vriendin van uw tante, genaamd Mevrouw M., uw documenten bij aankomst in België bijhield. Ondanks dat deze vrouw een vriendin is van uw tante, die bovendien nog in Brussel verblijft, hebt u geen enkele moeite gedaan om uw documenten terug te vragen (NPO p.6-7). Dit getuigt niet alleen van een

gebrek aan medewerking, het ontbreken van enig begin van bewijs vormt ook een negatieve indicatie voor uw geloofwaardigheid.

3.b. Over het Belgisch visum dat u volgens uw verklaringen gebruikte om te reizen, blijkt u bovendien ontzettend onwetend en zijn uw verklaringen niet geloofwaardig. U verklaarde dat uw tante en mevrouw M. alles hebben geregeld voor uw reis en dat u zelf niets hoefde te doen. Welk visum precies werd aangevraagd, hoelang dit visum geldig was, welke stappen nodig waren om het visum te verkrijgen, u weet het allemaal niet (NPO p. 7-9). Gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, is het bovendien niet geloofwaardig dat u zelf geen enkele stap diende te ondernemen om dit visum te bekomen. Voor de visumaanvraag is het immers vereist dat men persoonlijk het visumformulier invult en ondertekent, vervolgens in eigen persoon op afspraak komt in het visumkantoor, waar bovendien biometrische gegevens zoals vingerafdrukken worden geregistreerd. Uw verklaring dat alles voor u werd geregeld terwijl u zich schuilhield bij uw tante, zonder zelf ook maar iets te moeten doen, staat dus in compleet contrast met de vereiste voorwaarden om een visum aan te vragen en wekt verder de indruk dat u niet oprecht bent over de werkelijke omstandigheden van uw vertrek uit Angola.

3.c. Indien u werkelijk ongeoorloofd was vrijgekomen uit detentie en actief opgespoord en vervolgd werd door de Angolese autoriteiten omwille van uw activisme is het niet geloofwaardig dat u met uw eigen documenten zou reizen via de luchthaven van Luanda. Het feit dat u enerzijds deze reis riskeerde met uw eigen paspoort, met uw naam en foto, toont aan dat de door u aangehaalde vrees ten aanzien van de autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt. Anderzijds is het niet geloofwaardig dat de autoriteiten die u actief zouden vervolgen, u een paspoort zouden toekennen en zouden toelaten om het land te verlaten.

Gelet op wat voorafgaat hebt u uw activisme in Angola of via sociale media niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de door u beweerde vervolging die hieruit zou zijn voortgevloeid door de Angolese autoriteiten in het algemeen of door de SIC in het bijzonder.

U legde enkel een kopie van uw Angolese identiteitskaart neer, dit document bevat louter enkele identiteitsgegevens die hierboven niet ter discussie staan.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 17 juli 2025. In de opmerkingen die u schriftelijk per email hebt overgemaakt op 29 juli 2025 maakt u louter een post-factum correctie van de luchthaven van waaruit u bent gevlogen in Luanda, naast enkele taalcorrecties. Uw opmerkingen kunnen dan ook niets wijzigen aan bovenstaande beoordeling."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoekster er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

De Raad stelt inderdaad vast dat verzoekster in haar verzoekschrift meermaals haar verklaringen zoals afgelegd tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen herhaalt en betoogt dat zij het niet eens is met de motivering in de bestreden beslissing en dat haar verklaringen wel degelijk afdoende duidelijk zijn. Zij laat evenwel na concreet te duiden waarom haar verklaringen volgens haar wel voldoende zouden zijn om aan haar vluchtrelaas geloof te kunnen hechten en komt dan ook in wezen niet verder dan het tegenspreken van de pertinente gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat verzoekster wel degelijk vage, niet-gedetailleerde, niet-doorleefde en onaannemelijke verklaringen heeft afgelegd over het activistische studentengroepje waartoe zij behoorde, de werking en de doelstellingen van dit groepje, haar eigen rol binnen het groepje, de betoging die zij zouden hebben georganiseerd en de vervolging door de Angolese autoriteiten die hieruit zou zijn voortgekomen. De geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen wordt bovendien eens te meer ondermijnd waar zij in haar verzoekschrift stelt dat zij de namen van de personen, die G. rekruteerde nadat het activistisch studentengroepje werd opgericht, niet kende omdat G. verantwoordelijk was voor de werving van de extra leden (bovenop de vijf oorspronkelijk leden) en dat zij Angola reeds verliet toen de groep uit twaalf personen bestond. Nochtans verklaarde verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud dat de groep ophield te bestaan nadat een agent van de SIC in november 2024 bij haar was langsgekomen en zij dit met G. had besproken, terwijl verzoekster Angola pas in februari 2025 verliet. Aldus spreekt zij in haar verzoekschrift haar eerdere verklaringen tegen. Voorts merkt de Raad ook op dat in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoekster haar land van herkomst zo snel moest verlaten dat zij geen bewijsmateriaal inzake haar ervaringen bij het activistisch studentengroepje kon

verzamelen. Nochtans zou verzoekster, na haar vrijlating uit de detentie van het SIC, nog van 10 november 2024 tot 26 februari 2025 bij haar tante in Angola hebben verbleven. Intussen verblijft verzoekster al sedert 27 februari 2025 in België. Dat zij geen tijd had om bewijsmateriaal van haar activiteiten te verzamelen, hoewel zij beweerde dat foto's en video's werden gemaakt om op het internet te publiceren, kan dan ook geenszins worden aangenomen. Dat verzoekster geen dergelijk bewijsmateriaal bijbrengt en zij hiervoor geen afdoende verschoning kan doen gelden, doet dan ook wel degelijk bijkomend afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas. Wat haar reisweg betreft, volhardt verzoekster in haar eerdere verklaringen dat zij niet persoonlijk in het visumkantoor aanwezig diende te zijn, terwijl uit de beschikbare landeninformatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat een dergelijke persoonlijke aanwezigheid wel degelijk vereist is om een Belgisch visum te kunnen bekomen. Verzoekster brengt geen enkel objectief stuk bij waaruit het tegendeel zou kunnen blijken. Het louter tegenspreken van deze informatie en het volharden in haar eerdere verklaringen, werpt op de pertinente motivering dienaangaande in de bestreden beslissing dan ook geen ander licht. Waar verzoekster nog betoogt dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met haar verklaringen over haar detentie door de SIC, dient erop gewezen dat, aangezien uit de voormelde motieven van de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde politiek activisme, evenmin geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden problemen met de Angolese autoriteiten die uit dit beweerde activisme zouden zijn voortgekomen.

Waar verzoekster verder aanvoert dat haar vader op zijn werkplek overleed "*onder omstandigheden die nog steeds onbekend zijn*" en dat haar familie ervan overtuigd is "*dat dit een vergelding is van de Angolese autoriteiten na de ontsnapping van de aanvrager*", dient erop gewezen dat verzoekster eerder verklaarde dat zij door bemiddeling van haar tante werd vrijgelaten door de SIC, dat zij bovendien een paspoort verkreeg en met dit paspoort via de luchthaven haar land van herkomst op legale wijze kon verlaten. Dat zij zou zijn 'ontsnapt' aan de Angolese autoriteiten, is dan ook allerminst aannemelijk. Voorts brengt verzoekster geen enkel concreet element bij waaruit zou kunnen blijken dat de Angolese autoriteiten op enigerlei wijze bij het overlijden van haar vader betrokken zouden zijn, temeer daar aan haar voorgehouden problemen met de Angolese autoriteiten omwille van haar politiek activisme geen geloof kan worden gehecht, zoals uit het voorgaande is gebleken. Wat betreft de bij verzoeksters aanvullende nota gevoegde overlijdensakte van haar vader, dient opgemerkt dat hiervan geen voor eensluidend verklaarde vertaling wordt bijgebracht zoals voorzien in artikel 8 van het Procedurereglement van de Raad. Bijgevolg wordt deze overlijdensakte uit de debatten geweerd.

De door verzoekster bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stuk 2) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op haar persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoekster er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van haar relaas toont verzoekster niet aan dat zij vroeger vervolgd is geweest. Derhalve kan zij zich niet beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

7.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekster en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

7.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

7.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

8.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoekster, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

8.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

8.3. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

8.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de bij het verzoekschrift (stuk 2) opgenomen landeninformatie kan immers niet blijken dat er actueel in Angola sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

8.5. Gelet op het voormelde, toont verzoekster niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER